

Με την πτώση του Χάνδακα, το Σεπτέμβριο του 1669, τελειώνει η βενετσιάνικη κατοχή της Κρήτης τετρακοσίων εξήντα περίπου χρόνων και αρχίζει μια επαχθέστατη τουρκική που κράτησε άλλα διακόσια είκοσι οκτώ χρόνια, μέχρι το 1897.

Η τουρκική σκλαβιά, που οι Κρητικοί δεν την αποδέχτηκαν ποτέ, ήταν σκληρή και αβάστακτη γιατί οι Τούρκοι συμπεριφέρθηκαν στον χριστιανικό πληθυσμό με απερίγραπτη βαναυσότητα. Οι εξισλαμισμοί, τα καθημερινά βασανιστήρια, η αρπαγή των περιουσιών, οι ηθικές, οικονομικές, θρησκευτικές και κοινωνικές ταπεινώσεις από τους Τούρκους υποχρέωναν τους χριστιανούς της Κρήτης σε συνεχή αντίσταση και αλλεπάλληλες επαναστάσεις.

Κάθε γενιά σχεδόν προετοιμάζε και πραγματοποιούσε την δική της επανάσταση που πυροδοτούσε ακόμη η ασίγαστη αγάπη των Κρητών για ελευθερία και η συνεχής επαγρύπνηση των ανταρτών των κρητικών βουνών των περίφημων Χαϊνηδων.

Όλη η περίοδος της Τουρκοκρατίας στην Κρήτη γίνεται από το σκηνοθέτη Λευτέρη Χαρωνίτη, μια μεγάλη κινηματογραφική τριλογία, με τον γενικό τίτλο «Αγώνες Κρητικής ελευθερίας».

Διαβάστε ακόμα: [Το Κρητικό Ζήτημα από Διπλωματική Αποψη Κατά το 19ο και τις αρχές του 20ου αιώνα](#)